

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1377/2018
15.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца Компаније АА Главна филијала ... са седиштем у ... кога заступа Јелена Мاستиловић, адвокат из ... против туженог ББ из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж број 3717/17 од 22.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Новом Саду Гж број 3717/17 од 22.11.2017. године у првом ставу изреке и предмет **СЕ ВРАЋА** другостепеном суду ради поновног одлучивања о жалби тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против другог става изреке решења Апелационог суда у Новом Саду Гж број 3717/17 од 22.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П број 984/13 од 09.03.2017. године одбијен је захтев тужиоца за исплату преко досуђених 2.236.049,50 динара до тражених 4.472.099,00 динара са законском затезном каматом. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.160,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Сремској Митровици П број 984/13 од 21.08.2017. године одбијен је као неоснован захтев тужиоца за исплату износа од још 200.000,00 динара са законском затезном каматом.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж број 3717/17 од 22.11.2017. године, жалба против пресуде Основног суда у Сремској Митровици П број 984/13 од 09.03.2017. године је одбачена. Другим ставом изреке жалба против допунске пресуде истог суда П број 984/13 од 21.08.2017. године је усвојена, допунска пресуда је укинута, а захтев за доношење допунске пресуде је одбачен.

Благовременом ревизијом на основу члана 420. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) тужилац побија другостепено решење због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у оквиру овлашћења из чл. 420. у вези са чл. 408. ЗПП и утврдио да је ревизија делимично основана и делимично недозвољена.

У спроведеном првостепеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју другостепени суд пази по службеној дужности, а ревизијом се на друге повреде поступка не указује.

Према стању у списима последњи дан рока за изјављивање жалбе против првостепене пресуде од 09.03.2017. године истицао је у петак дана 14.04.2017. године. Тужилац је жалбу упутио суду дана 13.04.2017. године пошљицом број АА000..., која у горњем левом углу садржи ознаку „А“.

Полазећи од члана 21. Правилника о општим условима за обављање поштанских услуга другостепени суд је закључио да се ради о пошљици са потврђеним уручењем, а не препорученој пошљици, која према члану 20. став 5. истог Правилника мора у левом углу имати бар код налепницу са назнаком „Р“ и бројем пошљике па је као дан пријема жалбе сматрао у смислу члана 104. став 1. ЗПП дан када је поднесак предат суду а то је 18.04.2017. године, због чега је жалбу применом члана 389. став 1. у вези са чланом 378. став 1. и 2. ЗПП одбацио као недозвољену.

Закључак другостепеног суда је погрешан.

Основани су ревизијски наводи да и пошљика са ознаком у горњем левом углу „А“ према члану 21. Правилника о општим условима за обављање поштанских услуга је врста препоручене пошљике јер прималац потврђује пријем пошљике као и код пошљике која у горњем левом углу има ознаку „Р“ с`тим што пошљикалац добија потврду да је пошљика уручена. С`тога је у свакој фази обављања поштанских услуга омогућено електронско праћење путем сајта поште ове врсте пошљике.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом чл. 416. став 2. ЗПП донео одлуку као у изреци решења у првом ставу.

Допунском пресудом одлучено је о делу тужбеног захтева који износи 200.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу „Народне

банке Србије“ на дан подношења тужбе, па је Врховни касациони суд ревизију тужиоца у овом делу одбацио као недозвољену применом члана 413. у вези са чланом 410. ЗПП као у изреци решења у другом ставу.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић